

Menighetsblad

Nr. 4. desember 2023 65.årgang

for Enebakk

Henrik Fyhn ny leder i menighetsrådet:

– Kirken spiller en viktig rolle i samfunnet

Henrik Amdal Fyhn er valgt til ny leder i Enebakk menighetsråd. – Jeg har sett hvordan kirken har en betydningsfull plass i Enebakk og i samfunnet generelt. Mitt hovedfokus som leder vil være å styrke dette båndet ved å engasjere vårt nærmiljø på en meningsfull måte, sier den nye lederen.

Stort intervju på side 8-9

Kimer i klokker

*Kimer, I klokker, ja kimer før
dag i det dunkle!
Tindrer, I stjerner, som
englenes øyne kan funkke
Fred kom til jord, Himmelens
fred med Guds ord
Æren er Guds i det høye!*

*Julen er kommet med
solverv for hjertene bange,
Jul med Guds barnet i svøp
under englenes sange,
Kommer fra Gud, bringer
oss glederikt bud,
Æren er Guds i det høye*

Oktoberhelg med mange aktiviteter

14.-15 oktober var det duket for mange aktiviteter i menigheten.

I Enebakk kirke var det høsttakkefest og utdeling av 4-årsboka, og i kultursalen var det dansekurs.

Sarah studerer den flotte 4-års boka hun nettopp fikk utdelt.

Side 10

Vandring mot lyset

I det vi går inn i den mørkeste tiden på året, blir det mer og mer tydelig for oss at vi vandrer mot lyset! Det er mye mørke omkring oss nå. Både i form av det konkrete mørke vi våkner opp til i desembermorgenen, og det tidlige kveldsmørke som krymper dagslyset. Og i form av bildene på skjermene våre, de øverste nyhetssakene på nettavisene og uroen og bekymringen som kan ligge og gnage på innsiden vår. At verden kan være mørk, er ikke en fremmed tanke for bibelens forfattere. Se bare disse linjene som beskriver juleunderet for oss og budskapet om at Jesus kom til vår verden:

Matteusevangeliet: *Det folket som bor i mørke, har sett et stort lys, over dem som bor i dødsskyggenes land har lyset strålt fram.*

Lukasevangeliet: *Slik skal lyset fra det høye gjeste oss som en soloppgang og skinne for dem som bor i mørke og dødens skygge og lede våre føtter inn på fredens vei.*

Johannesevangeliet: *I ham, var liv, og livet var menneskenes lys. Lyset skinner i mørket, og mørket har ikke overvunnet det.*

Dette med at lyset skinner i mørket og at mørket ikke har overvunnet det, er kjernen i den kristne troen. Selv om de små lysene vi tenner rundt oss i advent og juletiden kan virke hjelpeløse mot verdens mørke, så står de der og lyser som små tegn som peker på nettopp dette store lyset som mørket ikke kan overvinne. Dette lyset kom fra evigheten og inn i vår verden en mørk natt for over to tusen år siden i byen Betlehem som nå er en by på Vestbredden. Midt i verdens mørke natt steg altså det evige lyset ned for å overvinne det evige mørket. Og vår vandring går i advent mot akkurat det lyset.

Eller som poeten Helge Torvund skriver i sitt enkle, korte dikt:

*Lyset
du treng
finst*

Bent Erik Arnesen
Kapellan

Menighetsblad for Enebakk

Redaktør: Aslaug Tidemann,
Telefon 951 45 860, e-post: atidemann@gmail.com
Adresse: Kirkekontoret, Ignaveien 4, 1912 Enebakk
Telefon: 64 92 37 80
Girokonto: 3207 34 64608
Redaksjonsutvalg: Aslaug Tidemann, Oddmund Kårevik,
Bjørn Mikkelsen, Kjetil Aambø
Trykk: Rolf Ottesen AS

Stallen og krybba

Det lukter salt og søtt og granbar- og en liten snev av grønnsåpe. Lille julaften. Jeg hører mor er i gang med frokosten nede på kjøkkenet. Ellers er det stille i huset. Jeg kryper enda lengre inn under dyna og lukker øynene. Forventningene ligger som lopper under huden. Jeg kan like gjerne stå opp.

Mor står på kjøkkenet og skjærer opp julepållegg. Far sitter i stua i gyngestolen ved siden av vinduet. Det kan se ut som han sitter og beundrer juletreet. Men han gjør ikke det. Han sitter med boka i fanget og har det uttrykket som betyr at nå kan jeg spør om hva jeg vil, og så sier han ja. Det er nå jeg kunne spurt om å få nye ski, eller sykkel. Men jeg er ikke slem.

– Ja, ja, sier far omsider. Så snakker han om jul og kjøpefest og forfengelighet og et par tre ord til jeg ikke skjønner. Jeg kunne sagt at den kjøpefesten har ikke jeg sett så mye til, men da ville han kanskje blitt lei seg. Siden han ikke kan kjøpe de skiene, eller den sykkeljen jeg ønsker meg. Det er viktig at ingen blir lei seg før jul.

– Ja, ja, sier han igjen. Jammen har vi fjernet oss langt fra stallen og krybba. Det er en rar ting å si. Selvsagt er vi langt unna stallen og krybba! Stallen og krybba sto i Betlehem for snart to tusen år siden.

– Vi kan jo kjøpe julekrybbe sier jeg i et forsøk på å lette på stemningen.

– Nå skal vi ikke kjøpe en eneste ting til, sier far veldig bestemt. Du får huske på at det er mange som ikke har penger til mat engang. Hvis vi har noe til overs av penger, kan vi hjelpe de som ikke har i stedet for å kjøpe ting vi ikke trenger.

Egentlig er jeg enig. Jeg fortsetter å tenke på det om stallen og krybba helt til mor roper at nå er det frokost. Endelig kommer lefse og gomme på bordet. Jeg langer inn av godsakene, helt til jeg kommer på at det er folk som ikke har nok penger til julemat, og ikke kan kjøpe en eneste liten marsipangris engang. Kanskje barna må sitte sultne på julaften. Jeg legger lefsa fra meg på tallerkenen, og sier takk for maten.

– Er du mett allerede. Mor ser forundret på meg.

– Vi må tenke på at det er mange som ikke har penger til mat, sier jeg veslevoksent.

Mor ser på far. Strengt. Han kremter litt: – Det betyr ikke at vi ikke kan kose oss med det vi har, sier han.

Etter frokost spør far om jeg vil bli med å besøke onkel og tante. På veien dit kommer jeg igjen på stallen og krybba. Jeg må ha greie på hva far mente med at vi har gått så langt bort fra stallen i Betlehem.

Der vi rusler gjennom byen er far veldig nær. Jeg holder ham i hånda. Den er varm og trygg, og da går det an å spørre om vanskelige ting og få svar.

– Hva mente du med det om stallen og krybba, sier jeg.

– Jeg mente at noen ganger glemmer vi hva julen egentlig handler om, barnet i krybba og det som Jesus lærte oss, sier far.

© Aslaug Fredriksen Tidemann

Julehilsen fra biskopen: Se, en stjerne!

En utålmodig gutt napper pappa i jakken og peker bortover gaten. Pappaen kaster et blikk i retningen gutten peker. Han tenker distraheret; er det ikke stjerner overalt nå? Det er langt ut i desember, og det henger stjerner i et hvert vindu eid av et menneske med respekt for seg selv. Ja, gutten min, svarer han mens han lynraskt scroller handlelista på mobilen, det stemmer sikkert, det er mange stjerner i vinduene nå. Det er fordi det er desember. Det er snart jul. Da er det vanlig, ja, det er en tradisjon, å pynte med stjerner i vinduene.

En tradisjon? Gjentar gutten. Han ser ut til å være omkring ni-ti år. Kledd i en litt for stor mørkeblå regnjakke, og med en grønn lue dratt langt ned over ørene. Hva er en tradisjon? Pappen svarer igjen raskt og uten særlig innlevelse: Det er noe vi gjør om igjen og om igjen. Hvorfor det? Gutten gir seg ikke. Er visst av det vitebegjærlige slaget. Da stanser pappaen og puster to ganger mens han tenker seg om. Han bestemmer seg for å la handlelista vente, og foreslår at de skal sette seg på kafe og snakke litt om tradisjoner. Gutten lar seg ikke be to ganger. Han er temmelig våt i joggeskoa. Det blir kakao med krem og pepperkaker på begge to. Vaglet opp på barkraker ved vinduet, med en lysende stjerne som nesten stikker spissen ned i krøllene til far, snakker de om tradisjoner og jul.

Pappa forteller at tradisjoner er betydningsfulle, fordi de minner deg om at du ikke er alene og ikke må bære hele livet på egne skuldre. Du hører sammen med andre, noen som har levd før deg, og noen som skal leve etter deg, og du hører sammen med de du lever sammen med nå. Og siden så mange tenner en stjerne i vinduene sine nå i desember, og vi gjør det selv, vet vi at vi hører sammen med andre som tenner stjerner. Gutten lurer på hvem som fant på det. Det vet ikke pappa, men han kommer på fortellingen om de tre vise menn fra Østen som fulgte stjernen den første julen i Betlehem. Han forteller med innlevelse om hvordan disse magikerne trodde at når en viss stjerne ble tent på himmelen, da var det tegn på at jødernes konge var født, og at de ville reise av sted for å se kongebarnet. Han forteller slik han husker den underlige fortellingen om Kaspar, Melchior og Baltazar som følger stjernen og drar mot Betlehem.

Og se, stjernen som de hadde sett gå opp, gikk foran dem inntil den ble stående over stedet der barnet var. Da de så stjernen, ble de fylt av jublende glede! (Matteus 2,9)

-Hvorfor det? spurte gutten. Pappaen sa at han tror de ble så glade fordi det barnet var Guds kjærlighet som ble født på nytt inn i verden. Og den verdenen

Så tenner vi et lys i kveld, vi tenner det for glede.. og for den store stjerna over stallen i Betlehem

var i ferd med å miste håpet. Folk levde under okkupasjon, og mange var i krig.

-Akkurat som nå da, pappa? -Ja, litt som nå, svarte pappa. - Mange mennesker lever i krig, og mange er i ferd med å miste håpet. Men vet du hva, gutten min? Alle de stjernene som er tent i vinduene nå, minner oss om at vi ikke trenger miste håpet, det er allerede her. Akkurat som de vise menn lette etter kongebarnet som allerede var født. Guds kjærlighet er her hos oss allerede. Det kan bare være litt vanskelig å få øye på den.

Når krigsbildene raser på skjermene våre, og når folk er slemme mot hverandre, eller når naturen blir ødelagt og det regner så mye at elvene flommer innover land og hus og ødelegger hjemmene til folk vi kjenner. Da må vi se etter stjerner, etter lyspunkt, som kan minne oss om at vi ikke er alene, vi hører sammen med hverandre.

-Ja, og med Gud, sa gutten. Det er Gud som har tent stjernene på himmelen, tror jeg.

-Ja, sa pappaen. Det tror jeg også. Det er Gud som har tent stjernene. Så kanskje vi skal dra hjem og henge opp en stjerne vi også. Vi må ikke glemme at vi hører til blant dem som tenner stjerner. Og at vi er blant dem som tror at håpet er her, midt iblant oss. Vi må bare gjøre mer som de vise menn: søke etter håpet, lete etter det, og når vi får øye på det: Vise andre det, så stadig flere kan føle og se håpet i sine liv.

Kari Mangrud Alvsvåg

Nå er det tid for Motkraft

Per Øivind Gundersen er SLT-koordinator i Enebakk og har god oversikt over ungdommen i kommunen. Nå har han funnet et begrep som skal stå som overskrift for arbeidet med og for ungdom, og det er: Motkraft. Kapellan, Bent Erik Arnesen møter ungdommer gjennom konfirmantarbeidet og det er naturlig for kirken å samarbeide med SLT og kommunen om å skape denne motkraften.

Trenger tydelige voksne

Men hva handler det om?

- Vi kan ikke la negative utsagn om hvordan ungdommen er, bli stående uimotsagt, sier Per Øivind, da blir de fort stående som en sannhet. Det er ikke sant at alle ungdommer ruser seg, det er ikke sant at alle ungdommer drikker seg fulle, det er ikke sant at alle ungdommer oppfører seg respektløst mot voksne. Derfor må vi samarbeide om å få både mot og kraft til at ungdommen selv kan stå opp og si tydelig ifra om at de ikke vil være med på negativ og destruktiv adferd. Men til dette trenger de hjelp fra flere. Og det ungdom først og fremst trenger er tydelige og trygge voksne. Trygge foreldre gir trygge barn. Og trygge barn gir trygge foreldre.

Må våge å være "kjipe"

Å være foreldre til ungdommer er ikke akkurat verdens enkleste sak. Hva skal vi gjøre?

-Foreldrene må våge å stå i det og orke å være "kjipe" foreldre. Man skal ikke være bestekompis med barna sine. Ungdommene trenger rammer og klare holdninger. Vi voksne må stå sammen om dette. Derfor er alle nettverk mellom oss så viktige. Foreldrenettverk. Nabonettverk. Og så må vi begynne å fremsnakke hverandre. Fortell hverandre og ungdommen hva som er bra med å vokse opp i Enebakk. Hvorfor det er fint å bo her? Snakk sammen om det. Jo mer vi sier til hverandre at Enebakk ikke tar vare på ungdommene sine, at skolen ikke gjør jobben sin, at det er tøft miljø og at ungdommen er sånn og sånn, så blir det til slutt en sannhet som alle er enige i og som det er enkelt for

SLT-koordinator Per Øivind Gundersen og kapellan Bent Erik Arnesen vil samarbeide om å skape Motkraft

ungdommene å gli inn i. De tror det skal være sånn.

Heie på de gode kreftene

Men det har vært mye fokus på negativ oppførsel blant ungdom de siste årene. Det har vel blitt verre?

-De fleste ungdommer er trygge og fine. Men det er nok sånn at de som beveger seg i et grenseland har blitt synligere de siste årene. Noen grenser er krysset. Man kan snakke høyt om hasj på bussen. Man mangler respekt for voksne og autoriteter, og man mangler respekt for andres eiendom. Siden disse ungdommene nå er blitt synligere, får man et dårlig bilde av ungdom i media og samfunnet. De negative kreftene er synligere. De som ikke gidder følge normene er synlige. Dette gjør nok at mange voksne er mer engstelige nå enn før, og derfor også mer på alerten. Det har nesten blitt vanskeligere å skjelle mellom kriminelle handlinger og det som alltid har vært ungdommens utprøvende oppførsel. Det er ikke sånn at alle ungdommer som finner på noe utenom det vanlige er kriminelle.

Motkraft handler om å fjerne noen av disse nye «sannheter» som eksisterer. De aller fleste ungdommer er bevisste, vet hva de vil, respekterer andre. Men de syntes ikke! Motkraft er å heie på de gode kreftene. Og så må vi samarbeide på så mange arenaer at det blir nok kraft til at de gode kreftene kan bryte fram og bli synlige! Vi må heie på og løfte fram de gode forbildene så de ikke blir usynlige. Ungdommer som kan være forbilder for andre ungdommer som tør å si nei til det som ikke er bra for dem.

Tema på konfirmantdag

Hvordan kan kirken være med på dette?

-Bent Erik svarer: "Motkraft" vil være tema på en konfirmantdag på Sandgård til våren og på foreldremøte for konfirmantforeldrene. Som kirke vil vi mer enn gjerne være med på å være en motkraft som kan heie frem de gode kreftene og vise fram bygda vår som et godt sted å vokse opp og leve. Man kan være stolt av å bo i Enebakk!

Fem på gaten

Hva betyr julens budskap for deg

Alexander Myhrvold, 16 år, Ytre Enebakk:

- Det er å gi. Det er en tid for være sammen, og ta vare på hverandre. Historien bak feiringen betyr ikke så mye for meg.

Andreas Kjensli, 37 år, Ytre Enebakk:

- At vi samles med familien rundt bordet og har det trivelig. Være sammen. Jeg er oppvokst med sånne tradisjoner. Det kristne budskapet om Jesu fødsel tenker jeg ikke noe på.

Vi ønsker alle en god og velsignet julehøytid!

Lise Brunstrøm, 37 år, Kirkebygda:

- Julen handler om å ta vare på hverandre og familien. Skape julestemning, hygge seg med god mat. Jeg har ikke noe spesielt forhold til kirken ellers.

Marit Nielsen, 65 år, Flateby:

- Mest at det er hyggelig, tradisjoner, og være sammen med familien. Jeg har mange ganger tenkt at jeg skulle gått i kirken på julaften, men det rekker jeg aldri. Tenker litt på selve budskapet, men mest på de vi savner i jula.

Andreas Ring, 38 år, og Hege Stusvik, 33 år, Flateby:

- Jeg er veldig glad i tradisjonen, og i den norske historien med de kristne tradisjonene. Vi er høytidsreligiøse. Jeg har ikke meldt meg ut av statskirken på grunn av de kristne tradisjonene i den norske historien, sa Andreas.

Over 350 kirker har blitt brent ned i India

Minst 357 kirker er blitt brent ned i India. Bønn holder de kristne oppe. Kvinner og jenter er blitt utsatt for grusomme overgrep i voldsbølger rettet mot et kristent stammefolk i en av Indias delstater.

- Bønn holder de kristne oppe, sier generalsekretær Vijayesh Lai i Det evangeliske kirkefelleskapet i India.

Siden 3. mai i år har delstaten Manipur vært rammet av en voldsbølge. For første gang er religiøst hat blitt brukt for å fyre opp en årelang konflikt mellom de hovedsakelig hinduistiske meiteiene og det hovedsakelig kristne stammefolket kuki om rett til land og ressurser. Kukiene kjenner seg presset til å gi fra seg grunnlovfestede rettigheter. Omkring 20 FN-eksperter sier det meste av volden har rammet kuki-folket. De kaller voldsbølgen enda en tragisk milepæl i den forverrede situasjonen for religiøse minoriteter i India. FN-eksperterne slår alarm om massive overgrep på kvinner og jenter – både på grunn av etnisiteten deres og troen til det kristne kuki-folket. Gjengvoldtekter, paradering av nakne kvinner og brenning av kvinner, levende eller døde, foregår.

India har avvist FN-rapporten, men det sirkulerer opprørende videoer, forteller generalsekretær Lai.

(Stefanusalliansen)

Åpen kirke

Enebakk kirke
er åpen for alle hver
onsdag kl. 12.30-13.30
Kort andakt kl. 12.45

*Hjertelig velkommen
til en stille stund
i hverdagen!*

Lys og glede i høstmørket

Barna i Mariklubben, ungdommer fra Kulturskolen og etablerte kunstnere deltok på kunstutstillingen "Lys og glede" på Mari menighetssenter i oktober.

Rita Åse foran sine malerier

Salmekveld på Flateby

Det var salmekveld på Flateby samfunnshus med Enebakk brass torsdag 2. november. Vi som var til stede fikk oppleve en inspirerende kveld med flott brassmusikk, og det var godt å synge salmer til akkompagnement av et helt orkester! Dirigent Leiv Kåre Aambø bandt programmet sammen med historier om komponister og arrangører bak musikken brassen spilte. Bent Erik Arnesen holdt også en kort andakt mot slutten av kvelden. Kvelden ble en varm og inspirerende samling i kontrast til det kalde og hustrige snøværet som førte til isete og glatte veier.

Dag Trygve Baraldsnæs-Henriksen

Etter åpning av utstillingen var det, i tråd med tradisjonen, kunstmesse i Mari kirke med vakker sang og musikk av Lorenzo Nardocci, Gunnar Halle og Margrethe Førre Nardocci.

Barna i Mariklubben sto for disse flotte og fargerike kunstverkene.

Vakker kunstmesse med Margrethe Førre Nardocci, Lorenzo Nardocci og Gunnar Halle på trompet. Vi fikk høre både norske og svenske folketoner og musikk fra kjente musikalener. En flott avslutning på kunstutstillingens åpningsdag.

En ferie å
glede seg til

Blå Kors har flere tilbud for barnefamilier som strever. Med din støtte kan vi hjelpe flere!

Gi trygge ferieopplevelser til familier som har det vanskelig.

Gi din gave på **vipps 13130**

 Blå Kors

- Vi følte vi kunne puste fritt

I vår flyttet Rita Åse (f. 1963) og Bjørn-Erik Bugge (f. 1960) til Ytre Enebakk. Rita og Bjørn-Erik giftet seg i 1992. Paret er frivillig barnløse.

Ut av byen

- *Hvorfor valgte dere Enebakk?*

- I 2001 kjøpte vi hus på Refstad i Oslo. Vi kjøpte det som en generasjonsbolig og laget leilighet i underetasjen hvor Bjørn-Eriks mor bodde frem til 2021. Hun var da 100 år gammel. Hun døde nyåret -23, nesten 102 år gammel. I forbindelse med at vi ikke lenger hadde behov for generasjonsbolig i Oslo ønsket vi å flytte ut av byen, forteller Rita.- Vi vurderte mange alternativer, men valget falt på Våglia i Ytre Enebakk. I mange år har vi kjørt forbi når vi skulle på hytta til en kamerat i Dalefjeringen (Einerstad), og vi har alltid syntes det har vært veldig fint langs Våg. Vi har også spilt golf på Krokhol i mange år, så vi var ganske godt kjent med veien ut fra Oslo og ut til Krokhol. Bonusen er derfor at vi nå kan slippe kø ut av Oslo når vi skal spille golf.

Lokale krefter

- Ønsket vårt var å finne et hus med utsikt til Våg, og som hadde kort avstand til butikker. Vi oppdaget ganske raskt at vi ikke kunne få begge deler. Men etter å ha vært på noen visninger fant vi huset vi lette etter. Med en gang vi kom inn i stuen følte vi oss hjemme, utsikten var åpen og trivelig og vi følte vi kunne puste fritt. Huset hadde en god stamme, men trengte mye oppgradering for å få det slik vi ønsket det. Denne prosessen ønsket vi at i mest mulig grad skulle utføres av lokale krefter. Vi fant blant annet en trappesnekker ved Siggerud, sier hun.

- *Hva er din yrkesbakgrunn?*

- Jeg er grafisk designer, Bjørn-Erik er økonom med lang fartstid fra Riksrevisjonen, staten og Oslo kommune.

Naboen inviterte

- *Hvordan er dere blitt tatt imot?*

- Mottagelsen har vært utrolig hyggelig. Hadde ikke bodd her lenge før vi fikk blomster på døra - det varmet. Vår nærmeste nabo inviterte oss

Her, med vakker utsikt over Våg, fant Rita og mannen hennes huset de lette etter.

på 17. mai-grilling – hvor vi også traff mange av de andre naboene. Vi føler absolutt vi har kommet til et hyggelig sted hvor folk tar vare på hverandre.

- *Interesser, hobbyer, hva opptar deg?*

- Kunst, tegning, snekring, søm og hagearbeid. I tillegg er både jeg Bjørn-Erik glad i brettspill.

Glad av Vinkemannen

- *Nevn noe du liker eller ikke liker her i bygda.*

- Vinkemannen gjør meg glad. Nærheten til naturen er bra, veldig mange stier og veier. Og det ser ut til å være et rikt kunstmiljø. Veiene ut av området kunne godt ha vært litt rettere. Og det burde ha vært mulig å bytte buss på Klemetsrud til buss langs E6.

Oppussingen av huset har medført svært mange turer til gjenbruksstasjonen i Kirkebygda der vi er blitt møtt med en enestående servicevilje og en positiv innstilling, sier Rita.

Kunstmiljø

- *Vi fikk kontakt med deg på en kunstutstilling. Fortell litt om deg og billedkunst.*

- Jeg har alltid vært en skapende person, finner stor glede i det å skape ting, enten det er et maleri eller et lite

blomsterbed. Jeg har jobbet som grafisk designer fra 1994 og har fått utløp for mye av min kreativitet gjennom det yrket, men fra 2019 hadde jeg lyst til å rendyrke den ikke kommersielle siden av min kreativitet og begynte da på et treårig studium på Nydalen Kunsthøgskolen. Som følge av det, har jeg begynt å utvikle min egen stil. Og da jeg i sommer så i menighetsbladet at det skulle være en utstilling i Mari menighetscenter ble jeg glad, midt i blinken for meg, en liten inngangsport til bygdas kunstmiljø.

Godt medmenneske

- *Nærmeste planer?*

- Få huset ferdig til jul.

- *Hva er ditt forhold til tro?*

- Ateist. Vi tror på det å være et godt medmenneske mens vi lever, hva som skjer etterpå kan ikke påvirke den vi er mens jeg vi lever, sier Rita.

Tekst og bilde: Bjørn Mikkelsen

Det nye menighetsrådet

Torunn Elisabeth Raanæs Sætra

Toril Breiteig

Henrik Amdal Fyhn

Tordis Irene Nilsen

Dag Koppang

Nina Ansethmoen

Else Karin Grøholt

Thor-Rune Bjørnsti Fiskum

En rikdom

Henrik Amdal Fyhn ble nylig valgt til leder i menighetsrådet i Enebakk sokn.

- Gratulerer med ledervervet! Var det greit å ta på seg?
 - Takk skal du ha! Det er en hyggelig oppgave å ha ledervervet for menighetsrådet. Kirken utgjør en hjørnestein i Enebakk og spiller fortsatt en viktig rolle i vårt samfunn. Jeg ser det som en plikt å bidra aktivt til fellesskapet og har alltid hatt en dyp respekt for den unike plassen kirken har, sier Henrik.
 - I løpet av mine fire år i menighetsrådet har jeg fått god kjennskap til Enebakk Sokn og dets betydning. Jeg har oppdaget en imponerende mengde kompetanse som er dedikert til å styrke kirkefellesskapet. Det er givende å være en del av dette engasjerte miljøet.

Styrke båndet

- Hva blir det viktigste for deg å fokusere på som leder?
 - Som en deltaker i menighetsrådet i fire år, har jeg opparbeidet meg en verdifull forståelse for det unike fellesskapet som preger vårt lokale kirkesamfunn. Å ta på meg rollen som leder innebærer en forpliktelse til å fokusere på flere sentrale områder. Jeg har sett hvordan kirken har en betydningsfull plass i Enebakk og i samfunnet generelt. Mitt hovedfokus som leder vil være å styrke dette båndet ved å engasjere vårt nærmiljø på en meningsfull måte. Jeg tror på viktigheten av å tilpasse kirkens tilbud for å imøtekomme de varierte behovene til lokalsamfunnet. Fra tradisjonelle gudstjenester til møtested for barn og unge, ønsker jeg å jobbe for at kirken vår forblir et inkluderende sted for alle, uavhengig av hvordan de velger å delta, sier han.

Tilbud til barn og unge

Henrik forklarer nærmere:
 - Min personlige motivasjon for dette engasjementet springer ut av min rolle som forelder. Å ha egne barn har gjort meg ekstra oppmerksom på behovet for meningsfulle og relevante tilbud for barn og unge. Derfor ønsker jeg å prioritere utviklingen av slike initiativer i kirken vår. Gjennom pedagogiske aktiviteter, arrangementer og andre tiltak vil jeg arbeide for å skape et

av positivitet, læring og støtte

Menighetsrådets nye leder, Henrik Amdal Fyhn

inspirerende miljø som fremmer barn og unges åndelige vekst og personlige utvikling.

Livsøyeblikk

- Hvilket forhold har du til kirken ellers?

- Jeg hadde egentlig ikke noe særlig forhold til kirken i mine ungdomsår. Imidlertid har dynamikken endret seg betydelig etter at vi fikk barn. Vår tilknytning til kirken har gradvis vokst, og jeg betrakter nå kirken som en viktig del av livet vårt. Jeg føler at Enebakk er heldig som har dedikerte og innsiktsfulle forkynnere. Deres evne til å formidle troen og skape meningsfulle opplevelser har vært en berikelse for både meg og min familie. Vi har opplevd flere viktige livsøyeblikk i kirken, fra dåp til bryllup, og til slutt gravferd. Disse hendelsene har forankret oss dypere i kirkesamfunnet og bidratt til å gi oss en følelse av tilhørighet.

- Det er imidlertid også mye positivt og meningsfylt som foregår i kirken mellom disse livsritualene. Jeg tror det er viktig å understreke de daglige aktivitetene og fellesskapet som kirken tilbyr. Det er en rikdom av positivitet, læring og støtte som jeg gjerne skulle sett at flere i samfunnet vårt var klar over. Kirken er ikke bare et sted for spesielle anledninger, men en ressurs for fellesskap og personlig vekst som er tilgjengelig gjennom hele livet. Jeg håper å kunne bidra til å synliggjøre dette aspektet av kirken for

å engasjere enda flere i det berikende fellesskapet som den representerer, sier Henrik.

Fra Oslo

- Er du fra Enebakk?

- Synnøve og jeg bodde først i Oslo sentrum, senere i på Karlsrud. Valget om å bosette oss i Ytre ble først og fremst påvirket av at min svoger allerede var en del av dette lokalsamfunnet. Byttet fra leilighet på Lambertseter til et nytt hus med stor tomt, var en mulighet vi ikke kunne motstå. Og slik havnet vi her i Enebakk.

- Har du familie?

- Jeg har en fantastisk flott kone, Synnøve, og fire herlige unger. De to yngste går på Ytre Enebakk skole, en på Mjær ungdomsskole og en på Ski VGS.

Jakt og trening

- Hva gjør du til daglig?

- Jeg har verdens beste jobb, IT-konsulent. Jeg har jobbet med pensjonsforsikring de siste fire årene.

- Noe som opptar deg på fritiden - har du noen interesser eller hobbyer?

- Jeg løper en del, særlig når det er sesong for det. Utover det er jeg veldig glad i å drive med jakt. Jeg er med i to jaktlag i Florø og Høyanger-trakten hvor vi har ganske store

kvoter. Foruten dette sitter jeg i FAU, er fotballtrener for Driv Jenter 12 og 13 år, sitter i styret i selskapet jeg jobber for, i tillegg til menighetsrådet.

Leve uten frykt

- Hva er du god til, synes du selv?

- I kontekst av dette intervjuet vil jeg si at jeg god nok, uansett. Utover det gjør jeg en god jobb for kundene jeg jobber for, og jeg har inntrykk av at de er fornøyde med meg siden oppdragene går over lang tid.

- Og din dårligste egenskap, synes du selv?

- Jeg synes det er deilig å være inne sammen med familien og se TV, mens jeg egentlig burde løpt meg en tur.

- Ditt største ønske for det neste året?

- At alle skal kunne leve uten frykt. Og at Manchester United klarer topp tre!

- Hvordan skal du feire jul?

- I år skal vi være hjemme i Enebakk, kan Henrik fortelle.

Tekst og bilde: Bjørn Mikkelsen

Rikholdig oktoberhelg:

Dansedager, høsttakkefest og bokutdeling

Fireåringene lyttet oppmerksomt da Hanne Weider fortalte om skapelsen.

Helgen 14.-15. oktober var en rikholdig helg. Det var både høsttakkefestgudstjeneste i Enebakk kirke, utdeling av 4-årsbok og dansehelg med forestilling i Kultursalen!

SubUrban danseweekend strakk seg over både lørdag og søndag med dansegrupper både på Emaus og i Kultursalen. Danseinstruktørene Ann-Jeanett Ishoel og Maria Løvbukten fra Acta hadde danseundervisning for gruppene sammen med Stine Appelqvist Bakken som var primus motor som frivillig i menigheten.

Deltakerne var storfornøyd med helgen, og det hele ble avsluttet med en flott danseforestilling i Kultursalen i

Kirkebygda søndag kveld. Koret fra Mariklubben deltok også. Med kor og alle dansere på scenen samtidig, med lys og god lyd, ble dette riktig en dansens festkveld. Saft, kaffe, kaker og boller i foajeen etter forestillingen gjorde kvelden komplett!

Søndag var det også høsttakkefest i Enebakk kirke. Bygdekvinnelaget hadde pyntet kirken med imponerende oppsatser fremme i kirken og i våpenhuset, samt dekorasjoner i krukker langs hele midtgangen på hver side. Dette skapte en flott ramme om gudstjenesten. Barna satt tett i midtgangen og fikk med seg Hanne Weiders formidling av skapelsesberetningen. Konfirmantene fulgte med fra bakerste rad. 4-årsboken ble delt ut, og det kom også noen 2-åringer som fikk 2-årsbok.

Høstens grøde og 4-åringene sto i sentrum for gudstjenesten denne søndagen.

Oliver og Sebastian koser seg på høsttakkefesten

Etter velsignelsen var det tid for bildebilde, og mens Dag Trygve spilte «Ta en potet» som postludium på orgelet førte rebusen frem til pallekarmene utenfor, der barna fikk ta opp gulrøtter og poteter.

Bildene ledet videre til Emaus, der det var kirkekafe og aktiviteter. Så var det også en dåpsgudstjeneste etterpå.

Alt i alt ble det en flott og inspirerende helg med masse aktiviteter for barn og unge i bygda vår.

Stor takk til de frivillige som stilte opp og sto på hele denne helgen!

Dag Trygve Baraldsnæs-Henriksen

Syse i Enebakk

En stor skare var samlet her i Enebakk for å prøve å finne en vei blant rare ord og merkelige ordninger.

Det var litt av et tema, men så hadde vi fått Henrik Syse til å veilede oss gjennom materien. Dette klarte han helt suverent, med masse humor og eksempler som vi alle forsto. Hvor ofte har vi ikke møtt byråkratiets snirklete språk? Det meste kan faktisk sies på en enkel og forståelig måte på vårt eget språk, men da får dessverre ikke byråkraten briefe med sine glimrende språkkunnskaper eller faglige kompetanse.

Dagens foredrag var en del av kommunens satsing på psykisk helse, som ellers varte i flere dager og omfattet mange grupper. Akkurat dette arrangementet var menighetens bidrag, i samarbeid med kommunen. Og så er altså denne foredragsholderen filosof – i tillegg til mye annet. En filosof er ikke først og fremst en person som lærer deg noe nytt, men en fødselshjelper som henter frem noe fra ditt eget forråd, noe som har ligget der hele tiden - for å sitere gamle Sokrates, noe Syse gjerne gjør. Og slik ble det også denne dagen.

Kanskje ikke så voldsomt mye nytt, men en herlig og befriende fremlegelse av sannheter og gode koplinger. Som berørte oss alle!

Visste du forresten at den godeste Edvard Munch besøkte Enebakk og malte et bilde med sol og skyer og

litt landskap? Ikke en gang de mest kulturhistoriske personene i salen visste det, og Syse måtte vedgå at det gjorde heller ikke han. Bildet hadde han fått datamaskinen til å produsere, altså ved hjelp av kunstig intelligens. Det ble ganske fint, og et tydelig eksempel på datamanipulering av oss, publikum. Vi opplever stadig mer av dette, og det ser ut til at vi aksepterer det.

Men slik vil vi slett ikke ha det! Vi vil at flest mulig tjenester, enten det er kommunen, helse og omsorg, NAV eller menigheten, skal formidles av levende mennesker som er tilstede og tilgjengelig, lytter og snakker så vi forstår det.

Syse snakket også mye om etikk og verdier, og hvor lett det er å spore av. Jeg tar med noen av hans stikkord:

- Vi må få verdighet i sentrum.
- Vi vil ha et samfunn av deltakere – ikke observatører.
- Undervurder aldri et smil!
- Ydmykelse er den verste handling mot medmennesker!

Møteplan

Ytre Enebakk

Misjonsforening

1. semester 2024

Velkommen til møter og samlinger på Ytre Enebakk Misjonshus.

Søn. 7 jan
Felles julete refest kl. 16.00

Tor. 11 jan Bibeltime

Fre 19. jan Formiddagstreff

Søn. 21 jan Søndagsmøte

Tor 26. jan Bibeltime

Søn. 4. feb Søndagsmøte

Tor 8 feb Delemøte

Fre 16 feb Formiddagstreff

Søn 18 feb Søndagsmøte

Tor 22 feb Bibeltime

Søn3 mars Søndagsmøte

Tor 7 mars Årsmøte YEM

Fre 15 mars Formiddagstreff

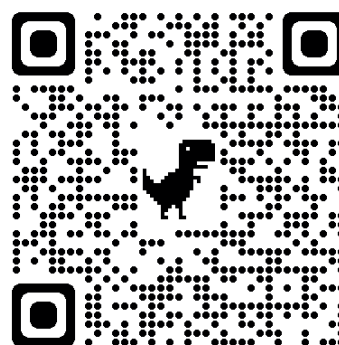
Søn 17 mars Søndagsmøte

Tor 21 mars
Delekveld m. nattverd

Edvard Munch: Enebakk

Skann QE-koden og les mer om vårt barne- og undomsarbeid

Andresen & Borthen

Trenger du hjelp til hele prosessen fra ide til sluttprodukt?

Snakk med oss.

Vi tegner og prosjekterer:

Nybygg
Tilbygg
Rehabilitering

Våtrom
Kjøkken
Messestands

Telefon: 64 92 60 52
E-post: hege@b-mess.no

Ulf: 957 82 407
ulf@b-mess.no

RØRLEGGERFIRMA
KJELGAARD AS

1914 Ytre Enebakk Telefon 64 92 46 39

 -fagkunnskap gir trygghet

BYGG- OG TØMMERMESTER
Per-Erik Østlie a.s
1914 YTRE ENEBAKK - TLF. 64 92 39 39

- Nybygg
- Betongarbeid
- Tilbygg
- Prosjektering
- Restaurering
- Totalentreprise

MESTERHUS
- det blir som nytt

joker
- helt i nærheten

Prestegårdsveien 1, 1912 Enebakk
Telefon 64 92 73 70
Mandag - fredag 07.00 - 21.00 - Lørdag 09.00 - 21.00

Begravelsesbyråkjeden
JØLSTAD

Ski - Kolbotn - Askim
Nesodden - Lillestrøm

64 91 49 00 (24t)

Mari menighetscenter kan leies

til minnesamvær, dåpselskap,
konfirmasjoner og andre
private sammenkomster.

For leie ta kontakt på tlf. 64 92 37 80 eller på e-post, post.enebakk@kirken.no

Her kunne din
annonse stått!

Menighetsbladet går til
alle husstander i
Enebakk.

Med en annonse i
menighetsbladet, når du
mange.

Ta kontakt med
kirkekontoret,
tlf 64 92 37 80 eller e-post:
post.enebakk@kirken.no

Bibelen forandrer Cuba

Etter at norske bibelvenner bidro til å gi «en million bibler til Cuba» har kirkene i landet opplevd en nærmest mirakuløs vekst. Det er vekkelse i alle kirkesamfunn, forteller bibelmisjonær Alain Montano.

Etterspurt bok: Det er ikke bare i kirkene mennesker spør etter Bibelen, men også på gater og i restauranter. Mange har aldri eid en bibel, men de vet at dette er en bok som bringer budskap om framtid og håp.

Cuba har opplevd vekkelse tidligere, men de har vært spontane og avgrenset i tid. Mange har forlatt kirken etter en stund.

– Det vi nå opplever, er noe helt annet. Menneskene forblir i kirken. Dette har kun blitt mulig fordi Bibelen har fått stå i sentrum for arbeidet, forteller Montano, som leder bibelarbeidet på Cuba. Menneskene ser hvordan Bibelen bidrar til en endring både av enkeltmenneskers liv, og av hele samfunnet, og det tilskynder etterspørselen etter Guds ord.

– Pinsebevegelsen er gjerne blant de første som spør etter flere bibler. Denne kirken er godt organisert, og sørger derfor for at distribusjonen hele tiden skjer til områdene der behovene er størst. Men alle kirkesamfunn ønsker seg flere bibler, sier han.

På Cuba er det bare Bibelskapet som mottar bibler. Derfor må kirkene vente til det kommer nye laster med bibler til landet.

I dag tilhører minst 18 til 20 prosent av cubanerne en kirke, og tallet vokser innen alle kirkesamfunn.

(Bibelskapet)

Åpen kirke

Enebakk kirke
er åpen for alle hver
onsdag kl. 12.30-13.30

Kort andakt kl. 12.45

Hjertelig velkommen

til en stille stund

i hverdagen!

Strømsborg Elektro AS

tlf. 64 92 63 00
post@stromsborg.no
stromsborg.no

Trygghet når
du trenger
elektriker

**Østenfjeldske Bygg
& Entreprenør AS**

64 92 70 80 - 69 83 73 26

Spiker'n utleie og velværesenter

kan tilby selskap-/seminarlokaler med mulighet for overnatting, catering, kanoutleie og massasje/fotsoneterapi.

Kontakt Tone mobil 918.13.524

elfag

Ønsker du annonseplass i bladet -
ta kontakt med kirkekontoret på
telefon 64 92 37 80

OTTERBECK

GRAN, OSLOVN. 731
1914 YTRE ENEBAKK
Tlf.: 64 92 38 90

Nytt fra kirkevergen

Grete Dihle

Klart for ny granhekk

Huskes fortsatt den store edelgrana som sto på hjørnet utenfor Enebakk kapell, fullt belyst rundt juletider hvert år?

Denne grana var årsaken til at siste stykket i 1997 måtte etableres med stakittgjerde i stedet for hekk. Nå er grana borte for lengst, stakittgjerdet er falleferdig og da var det klart for ny granhekk også den siste biten. John Aspdahl og Richard Karlsen plantet 30 nye grantrær.

Ny vikar

Tone Kårvatn er vikar som kirketjener og gravplassarbeider. Her males portene i kirken med linoljemaling.

Foto: Grete Dihle

Test av miljøvennlig utstyr

En stor takk til Viken Fylkeskommune! Fylkeskommunen har et generøst tilbud med utlån av batteridrevet utstyr som også gravplassforvaltningene har kunnet benytte seg av. Her får John Aspdahl og Richard Karlsen prøvekjøre en batteridrevet gravemaskin. Tidligere i år har vi også fått testet ut batteridrevet trillebår og kost. Målet er å bli kjent med utstyr for å vurdere behovet før vi eventuelt går til innkjøp. Det satses på en gradvis overgang fra fossilt drivstoff til batteridrevet utstyr på gravplassene.

Foto: Grete Dihle

Utvendig rengjøring

Flateby menighetshus er i dårlig forfatning utvendig, men det ser litt bedre ut nå etter en grundig vask med høytrykksspyler.

Utvendig rengjøring av hus har ikke stått på planen for årlige gjøremål, men med klimaendringer og svartsopp har det dessverre blitt en oppgave som må gjøres jevnlig. Her er John Aspdahl i sving med høytrykksspyleren.

Foto: Tone Kårvatn

Slekters gang

Døpte

Hannah White
 Lea-Emilie Guneriusen Johansen
 Sigrid Marie Løvaas Østrem
 Nils Tolnæs Solberg
 Axel Teien
 Oline Brandsrud Rydje
 Tiril Eyde Frugård
 Jens Westlie-Bergli
 Hans August Fernando Kråkø
 Sandås
 Aurora Malkjærn Nordlie
 Elise Skipperud
 Josefine Sigvartsen
 Sarah Køhn Borthen
 Emily Karine Klemetsrud-Sæther
 (Aurskog kirke)
 Max Bingslien Skavås
 (Spydeberg kirke)
 Alma Louise Eriksen (Rælingen kirke)
 Edgar Solbakken
 (Nikolaikirken, Gran)

Ektevigde

Maiken Wiik Gundersen &
 Morten Høgberg
 Maren Bøhler & Fredrik Kruse
 Tonje Rødland Eyde &
 Robert Berge Frugård

Gaver til menighetsbladet

Gro Anita Evensson Ruud
 Kristin Tørgersen Frogner
 Knut Erik Gjestang
 Margrethe Røse Solli
 Sissel Anita Sundby
 Kari Lein
 Kari Lien Kristiansen
 Kari Venche Sørli
 Berit Dahlen
 Anonym
 Berit Helene Slette
 Dag Kjær Smemo

Siden forrige utgave har det kommet inn kr. 2 616,-. Hjertelig takk til alle givere!

Døde

Finn Didrik Olsen
 Tom Arne Johnsen
 Anna Hansen
 Tove Solbjørg Johansen
 Kjell Armand Bystrøm
 Asbjørn Rustad
 Martha Johansen
 Bjørg Sølvi Framnes
 Lasse Østli
 Tom Orveland
 Philip Martin Schøyen Clark
 Marit Bjørnstad

Bønn

Sjelen
 er stille
 søker et
 hellig øyeblikk

En helt
 enkel
 stille
 bønn

Gud!
 se meg
 i din nåde
 forbarm deg

Et glimt av
 eldgammel
 åpenbaring
 og visdom

Alt er
 helhet i
 en fabelaktig
 forklart stund

Ånden er
 i verden
 samler
 evig

Takk Gud
 for at
 Du
 er!

**Dag Trygve
 Baraldsnæs-Henriksen**

Innsettelse av ny prost

Søndag 12. november var det høytidelig innsettelse av prost Espen Andreas Hasle i Ski kirke. Her ber biskop Kari Mangrud Alvsvåg for prostens tjeneste.

Julie Marie Fyhn deltok i seremonien.

Foto: Grete Dihle

Gudstjenester

DESEMBER

Søndag	03.12.2023	kl. 18:00 Enebakk kirke	Lysmesse
Søndag	10.12.2023	kl. 11:00 Mari kirke	Gudstjeneste
Søndag	17.12.2023	kl. 11:00 Flateby menighetshus	Gudstjeneste
Julaften	24.12.2023	kl. 13:00 Mari kirke	Gudstjeneste
Julaften	24.12.2023	kl. 14:30 Mari kirke	Gudstjeneste
Julaften	24.12.2023	kl. 14:30 Enebakk kirke	Gudstjeneste
Julaften	24.12.2023	kl. 16:00 Mari kirke	Gudstjeneste
Julaften	24.12.2023	kl. 16:00 Enebakk kirke	Gudstjeneste
1.juledag	25.12.2023	kl. 12:00 Enebakk kirke	Høymesse

JANUAR

Det blir juletreffest 07.01.2023 kl. 16.00 på Misjonshuset i Ytre. Arrangementet er i felleskirkelig regi.

Nyttårsdag	01.01.2024	kl. 11:00 Mari kirke	Gudstjeneste
Søndag	07.01.2024	kl. 11:00 Enebakk kirke	Gudstjeneste
Søndag	21.01.2024	kl. 11:00 Flateby menighetshus	
Søndagsskolegudstjeneste			

Søndag	28.01.2024	kl. 11:00 Enebakk kirke	Gudstjeneste
--------	------------	-------------------------	--------------

FEBRUAR

Torsdag	01.02.2024	kl. 19:00 Mari kirke	Torsdagssamling
Søndag	04.02.2024	kl. 11:00 Mari kirke	Gudstjeneste
Søndag	11.02.2024	kl. 11:00 Flateby menighetshus	
Søndagsskolegudstjeneste			
Søndag	18.02.2024	kl. 11:00 Mari kirke	Gudstjeneste
Søndag	25.02.2024	kl. 11:00 Enebakk kirke	Gudstjeneste

Gaver til menigheten

Enebakk menighetsråd er takknemlig for gaver til virksomheten. Gavene gir mulighet for videreføring og utvikling av kirkens utadrettede virksomhet, spesielt innenfor ungdomsdiakoni, kirkemusikk, misjonsprosjektet i Egypt, Flatebytunet eller Menighetsbladet.

Gaver kan gis som en engangssum, eller som en fast månedlig innbetaling. Det gis skattefradrag for gaver på over 500 kroner. Kontakt da kirkekontoret med ønsket om skattefradrag. Formålet oppgis i tekstfeltet.

Tusen takk for alle gaver!

Gavene kan gis til konto 32073464608 eller på Vipps 16721

Den norske kirke

Enebakk kirkekontor

Ignaven 4,
1912 Enebakk
e-post: post.enebakk@kirken.no
www.kirken.no/enebakk

Kontortid:
Annine Gamlem
mandag-fredag 09.00-14.00

Telefon: 64 92 37 80
Ansatte kan treffes etter avtale:

Sokneprest
Jostein Tegnér
Tlf.: 907 82 062
JT936@kirken.no

Kapellan Bent Erik Arnesen
Tlf.: 971 53 876
BM558@kirken.no

Kirkeverge Grete Dihle
Tlf.: 64 92 37 80/404 12 851
GD639@kirken.no

Organist Knut-Harald Rydning
Tlf.: 977 52 457
KR833@kirken.no

Menighetsmusiker og
pedagog Dag Trygve Baraldsnæs-
Henriksen
Tlf.: 906 63880
DB395@kirken.no

Menighetspedagog
Hanne Furueth Weider
Tlf 488 90 440
HW646@kirken.no

Leder Enebakk menighets- og
fellesråd
Henrik Amdal Fyhn
henrik.fyhn@outlook.com